

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judcători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de partea vătămată Gorgos Maria și avocatul acesteia Chiriac Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Calcatinge Maria Gheorghe, născută la XXXXXX, originară din XXXXXX, domiciliată în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 18.02.2014 – 11.03.2015;*
- 2. Instanța de apel: 06.04.2015 – 25.09.2015;*
Rejudecare: 03.05.2016 – 16.11.2016;
- 3. Instanța de recurs: 1) 16.12.2015 – 05.04.2016; dispusă rejudecarea;*
2) 17.01.2017 – 06.06.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 11 martie 2015, Calcatinge Maria Gheorghe a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a acorda servicii juridice pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei pe termen de probă de 3 ani.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Gorgos Valentina privind încasarea din contul lui Calcatinge Maria a prejudiciului material și moral, urmând ca asupra cuantumului acestor despăgubiri să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, Calcatinge Maria, în vara anului 2008 a comis escrocherie, cauzând daune în proporții considerabile părții vătămate Gorgos Valentina, în următoarele circumstanțe:

La 13 iunie 2008, partea vătămată Gorgos Valentina a încheiat cu XXXXXX un contract de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. XXXXXX. Potrivit acestui contract XXXXXX i-a acordat părții vătămate Gorgos Valentina, un împrumut bănesc cu dobândă în cuantum de 60 000 lei, pe care ultima urma să-l achite în 36 de rate lunare.

După încheierea acestui contract de împrumut bănesc cu dobândă din 13 iunie 2008, partea vătămată Gorgos Valentina a plecat la muncă în Federația Rusă, iar înainte de plecare s-a înțelea cu Calcatinge Maria, precum că ea îi va expedia lui Calcatinge Maria din Federația Rusă, prin intermediul sistemelor de transfer bănesc internațional, anumite sume de bani, iar ultima îi va achita pentru ea aceste sume bănești la XXXXXX pentru stingerea obligațiilor contractuale la contractul ei de împrumut descris mai sus.

Astfel, în perioada de timp 18 august 2008 și 31 decembrie 2009, partea vătămată Gorgos Valentina i-a transferat lui Calcatinge Maria din Federația Rusă suma de 43 569 lei 71 bani pentru achitarea creditului bănesc indicat mai sus, însă Calcatinge Maria, prin înșelăciune și abuz de încredere, a achitat din această sumă bănească primită, din numele părții vătămate Gorgos Valentina la contul XXXXXX, banii în sumă de numai 20 750 lei 22 bani, iar banii în sumă de 22 819 lei 49 bani i-a însușit, cauzându-i în acest mod părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata Calcatinge Maria și avocatul acesteia, Briceac Ion, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată sau adoptarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în cauză să fie încetat în legătură cu existența unor hotărâri neanulate de neîncepere a urmăririi penale pe cazul dat. Apelantii au invocat următoarele motive:

- sentința instanței de fond este o transcriere a rechizitoriului, menționând că, instanța de fond a concluzionat însușirea de către Calcatinge Maria a sumei de 22 819,49 lei, în timp ce partea vătămată revendică suma de 16 305,41 lei. Astfel, instanța de fond a preluat aceste sume și le-a atribuit autoritate de lucru judecat;

- acuzarea este formulată în lipsa unei anchete obiective, deoarece circumstanțele privitor la achitarea ratelor de credit la instituția XXXXXX, nu au fost elucidate de către acuzare (f. d. 189), conține informația privind acțiunile ce urmau a fi realizate de către organul de urmărire penală, precum și necesitatea audierii în calitate de martori a angajaților XXXXXX referitor la rambursarea creditului, iar martorii respectivi nu au fost audiați și circumstanțele privitor la restituirea creditului nu au fost elucidate pe deplin;

- instanța a invocat că Calcatinge Maria, cunoscând că Gorgos Valentina, având o situație materială grea, a ajutat-o să obțină un credit în mărime de

60 000 lei și un împrumut de la mătușa XXXXXX în sumă de 3 000 euro și în acest mod încă de la început a urmărit însușirea sumei de 22 819.49 lei, însă după părerea apelanților, aceste aprecieri ale instanței sunt absurde, or intermedierea obținerii mijloacelor financiare s-a realizat întocmai așteptărilor părții vătămate, care nu a raportat vreun comportament criminal în acest sens din partea inculpatei, or, sprijinul acordat de către inculpată, atestă mai degrabă lipsa relexor intenții ale sale;

- a menționat că, Calcatinge Maria nu a cunoscut textul contractului de împrumut și anexa acestuia, iar instanța de fond nu a stabilit contrariul, fiind imputat inculpatei obligativitatea executării unui contract de împrumut;

- pretențiile din acțiunea civilă nu corespund învinuirii, astfel că sumele solicitate nu reprezintă prejudiciu cauzat prin infracțiunea incriminată, iar instanța de fond a apreciat drept considerabil pretinsul prejudiciu, însă nu s-a referit la faptul cum s-a ajuns la concluzia că prejudiciul ar fi considerabil;

- a considerat că, instanța de fond i-a aplicat inculpatei o pedeapsă mai aspră, decât cea solicitată de procuror, menționând că, acuzarea a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de 1 an, iar judecătorul a stabilit 3 ani de suspendare condiționată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei Calcatinge Maria Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatei este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de prima instanță și verificate de instanța de apel, ajungând la concluzia că probele în speța dată au fost apreciate sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, care și au fost puse la baza hotărârii de condamnare a inculpatei Calcatinge Maria Gheorghe.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, declarațiile părții vătămate Gorgos Valentina despre faptul transferării sumelor bănești în perioada 12.08.2008 - 31.12.2009 de la Gorgos Valentina la Calcatinge Maria au fost confirmate prin informația Consiliului de Administrație a băncii XXXXXX (f. d. 37 vol. I), prin actele de transfer internațional XXXXXX(f. d. 92-93 vol. I).

La fel, a menționat că, din actele XXXXXX, rezultă că la 03.05.2010 Gorgos Valentina a fost acționată în instanța civilă din motivul nerespectării condițiilor contractuale conform contractului de credit nr. XXXXXX, iar la 25.06.2010, Judecătoria Criuleni a dispus transmiterea în posesia XXXXXX a bunului (teren în

XXXXXX) ipotecat, ce aparținea Gorgos Valentinei și despre acest lucru aceasta nu a fost anunțată de către Calcatinge Maria (f. d. 14).

Totodată, instanța de apel a considerat că apelanta a încercat să ducă instanța în eroare, afirmând că urmărirea penală în privința ei a fost încetată și pe acest motiv urmează să fie achitată, or, ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cazul dat din 07.07.2012 a fost anulată prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 18.03.2013 (f. d. 22).

6. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, inculpata Calcatinge Maria, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, sau procesul penal în cauză să fie încetat în legătură cu existența unor hotărâri neanulate de neîncepere a urmăririi penale pe cazul dat, invocând aceleași motive declarate și în apel.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2016 s-a admis recursul ordinar declarat de inculpata Calcatinge Maria Gheorghe, casată total hotărârea atacată cu rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a constatat, că și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece contrar prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel de către apărare și descrise în pct. 3 al deciziei, sau s-a pronunțat superficial-arbitrar, fără argumentarea cuvenită, fiind respinse ca neîntemeiate printr-o singură frază.

Totodată, a indicat că, în procesul-verbal al ședinței instanței de apel au fost verificate un șir probe, căroro instanța în decizia sa, nu le-a dat nici o apreciere din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, făcând referire doar la două probe care ar dovedea fapta de transfer de bani, fapt confirmat și de către inculpată.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că instanța de apel a examinat superficial apelul declarat, nu a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză și a adoptat o soluție neargumentată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de inculpata Calcatinge Maria și avocatul acesteia, Briceag Ion, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Calcatinge Maria Gheorghe a fost achitată de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă a părții vătămate Gorgos Valentina privind încasarea de la inculpata Calcatinge Maria Gheorghe a prejudiciului material și moral a fost lăsată fără soluționare.

10. Pentru a se pronunța, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, reținând indicațiile instanței de recurs din Decizia Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2016, a constatat că, inculpata Calcatinge Maria Gheorghe este învinuită de către organul de urmărire penală pentru faptul că, în vara anului 2008 a comis escrocherie, cauzând daune în proporții considerabile părții vătămate Gorgos Valentina Vasile, în următoarele circumstanțe:

Astfel, la data de 13 iunie 2018 partea vătămată Gorgos Valentina a încheiat cu XXXXXX contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. XXXXXX. Potrivit acestui contract XXXXXX i-a acordat pătimitei Gorgos Tatiana un împrumut bănesc cu dobândă în cuantum de 60 000 lei, pe care ultima urma să-l achite în 36 de rate lunare.

După încheierea acestui contract de împrumut bănesc cu dobândă de 25,30 % anual din 13 iunie 2008 partea vătămată Gorgos Valentina Vasile a plecat la muncă peste hotarele țării în Federația Rusă, iar înainte de plecare s-a înțeles cu Calcatinge Maria Gheorghe precum că ea îi va expedia lui Calcatinge Maria Gheorghe din Federația Rusă, prin intermediul sistemelor de transfer bănesc internațional, anumite sume de bani, iar ultima va achita pentru ea aceste sume bănești la XXXXXX pentru stingerea obligațiunilor contractuale la contractul ei de împrumut descris mai sus.

Astfel, în perioada de timp de la 18 august 2008 și până pe data de 31 decembrie 2009 partea vătămată Gorgos Valentina Vasile i-a transferat din Federația Rusă lui Calcatinge Maria Gheorghe 43 569 lei 71 bani pentru achitarea creditului bănesc indicat mai sus, însă Calcatinge Maria Gheorghe, prin înșelăciune și abuz de încredere, a achitat din această sumă bănească primită de la partea vătămată Gorgos Valentina Vasile, din numele acesteia la contul XXXXXX bani în sumă de numai 20 750 lei 22 bani, iar banii în sumă de 22 819 lei 49 bani i-a însușit, cauzându-i în acest mod părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Instanța de apel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a concluzionat că, soluția instanței de fond privind condamnarea inculpatei Calcatinge Maria în comiterea faptei prejudiciabile este incorectă, or, învinuirea înaintată lui Calcatinge Maria în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile” nu și-a găsit confirmare, fapt, ce a impus adoptarea soluției privind achitarea inculpatei Calcatinge Maria Gheorghe, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea soluției sale instanța de apel a menționat că, prin contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. XXXXXX se atestă că împrumutătorul XXXXXX a acordat un împrumut sub formă de mijloace bănești în

sumă de 60 000 lei, cu dobânda anuală de 25,30%, iar împrumutatul Gorgos Valentina s-a obligat să utilizeze împrumutul conform destinației și să-l restituie conform graficului de rambursare a împrumutului.

Din contractul de ipotecă XXXXXX se atestă că, pentru asigurarea executării în timp a obligațiilor conform contractului de împrumut XXXXXX din 13.06.2008, debitorul gajist (Gorgos Valentina) a transmis ca gaj următorul bun imobil - teren pentru construcție cu suprafața de 0,0942 ha, astfel, în baza acestor acte juridice, instanța de apel a reținut că, între Gorgos Valentina și XXXXXX au apărut relații civile ca urmare a încheierii unui contract de împrumut, respectiv, în sarcina părților au apărut obligații civile.

Partea vătămată Gorgos Valentina a indicat că, având nevoie de consultații juridice s-a adresat la Calcatinge Maria, întrebând-o pe ultima dacă ea știe pe cineva care i-ar fi putut împrumuta ei o sumă de bani, la care Calcatinge Maria i-a răspuns că dânsa poate ca să o ajute ca să i-a un credit bănesc de la bancă, însă acest fapt, nu poate fi interpretat ca un element al unei „înșelăciuni”, deoarece partea vătămată a indicat că a avut nevoie de careva sume bănești, dânsa și-a exprimat liberul consimțământ la încheierea contractului de împrumut, iar suma împrumutului a fost preluată în totalitate de către debitorul Gorgos Valentina.

În continuare, instanța de apel a notat că, atât din declarațiile Mariei Calcatinge, cât și din declarațiile Valentinei Gorgos rezultă că, dânsese s-au înțeles ca Gorgos Valentina să-i transmită lui Calcatinge Maria din Federația Rusă, prin intermediul băncii XXXXXX filiala Criuleni, sume bănești, iar Calcatinge Maria, din numele ei, îi va achita creditul bănesc luat de la XXXXXX.

Așa dar, din materialele acumulate la cauză, instanța de apel a notificat că, din informația eliberată de BC XXXXXX nr. 09/02-13/1785 din XXXXXX rezultă că, în adresa cet. Calcatinge Maria Gheorghe din adresa cet. Gorgos Valentina în perioada 01.07.2008-31.12.2009 au fost înregistrate următoarele transferuri de mijloace bănești: 1) 12.08.2008 - 3040 Lei; 2) 26.08.2008 - 600 Euro; 3) 13.09.2008 - 3000 lei; 4) 11.10.2008 - 3000 lei; 5) 10.11.2008 - 230 Euro; 6) 12.12.2008 - 3000 lei; 7) 20.02.2009 - 3204,50 lei; 8) 23.04.2008 - 3501,23 lei; 9) 29.04.2009 - 1000 Euro; 10) 07.05.2009 - 500 Euro; 11) 13.05.2009 - 3000,08 lei; 12) 26.06.2009 - 6500,01 lei; 13) 12.10.2009 - 6022,50 lei; 14) 18.11.2009 - 6001,40 lei; 15) 31.12.2009 - 3300 lei (f.d.137-138, vol. I).

Din informația eliberată de XXXXXX rezultă că, clientul Gorgos Valentina a fost acționată în judecată la data de 03.05.2010, pe motivul nerespectării condițiilor contractuale, conform contractului nr. XXXXXX, iar la data de 25.06.2010 Judecătoria Criuleni a dispus transmiterea în posesia XXXXXX a bunului ipotecat cu nr. cadastral XXXXXX cu suprafața totală de 0,0942 ha, situat în XXXXXX (f.d. 141, vol. I).

Din conținutul graficului de rambursare pentru contractul de împrumut XXXXXX pentru clientul Gorgos Valentina (împrumutul de 60 000 lei) rezultă că, acesta a fost acordat pe un termen de 36 luni, urmând a fi achitată lunar suma de 2 949,33 lei, iar în total suma de 106 176, 15 lei (f. d. 146, vol. I).

Din clauzele contractuale ale contractului de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. XXXXXX rezultă că, pentru utilizarea împrumutului Împrumutatul se obligă să plătească Împrumutătorului dobânda cu rata flotantă, stabilită inițial în mărime de 25,3% anual, iar în cazul neefectuării de către Împrumutat a plăților privind restituirea împrumutului și dobânzii aferente în conformitate cu Graficul de rambursare, sumele respective se consideră restante și la ele se aplică penalitate în mărime de 1,0 % pentru fiecare zi de întârziere a plății. Penalitatea se calculează în bază zilnică, începând cu ziua apariției datoriei restante până la momentul achitării integrale a restanței. Se penalizează atât restanța la împrumut, cât și restanța la dobândă (clauzele 2.3.1 și 2.9.1.).

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni din 25 iunie 2010 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de XXXXXX împotriva lui Gorgos Valentina și s-a transmis în posesia XXXXXX bunul ipotecat - terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXXX, cu suprafața de 0,0942 ha, ce-i aparține lui Gorgos Valentina, pentru a fi vândut (f.d. 147-150, vol. I).

Instanța de apel a reținut că, urmare a încheierii contractului de împrumut cu XXXXXX debitorului Gorgos Valentina i-a fost înmănat graficul de rambursare a creditului, respectiv, dânsa cunoștea care este data scadentă a fiecărei luni și suma de bani care urma a fi achitată, or, careva clauze contractuale sau temeieri de drept de a imputa aceste chestiuni inculpatei Calcatinge Maria nu au fost stabilite, mai mult ca atât, efectele contractului de împrumut nu se răsfrâng asupra ultimei.

Din materialele cauzei penale rezultă că, Calcatinge Maria în perioada iulie 2008-decembrie 2009 a primit transferuri bănești de la Gorgos Valentina în valută străină în anul 2008 conform transferurilor din 26.08.2008 - 600 Euro, 10.11.2008 - 230 Euro și în anul 2009, la 28.04.2009 -1000 Euro, 05.05.2009 - 500 Euro, în total 2330 Euro, iar în valută națională în perioada anului 2008-9000 lei, în anul 2009 - 31529 lei, în total 40529 lei.

Conform recipisei din 26.06.2008 se atestă că, Gorgos Valentina a primit cu împrumut de la XXXXXX suma de 3000 Euro, cu dobânda de 10 % lunar, obligându-se să restituie împrumutul în decurs de 3 luni, până la data de 26.09.2008.

Instanța de apel a reținut din informația eliberată de BC XXXXXX nr. 09/02-13/1785 din XXXXXX că în adresa cet. Calcatinge Maria Gheorghe din adresa cet. Gorgos Valentina în perioada 01.07.2008-31.12.2009 au fost înregistrate transferuri de mijloace bănești, care însă au fost efectuate la date lunare diferite și în quantum diferit, astfel, fiind constatat că, Calcatinge Maria a efectuat plăți pentru a stinge împrumutul acordat de XXXXXX, fapt reflectat de informația privind evoluția contului de împrumut din care rezultă că, pe perioada iulie 2008-decembrie 2009 pentru rambursarea creditului, prin intermediul Mariei Calcatinge a fost achitată suma în mărime de 42632,89 lei.

La fel, a reținut și faptul că, inculpata Maria Calcatinge efectua plățile în dependență de transferurile bănești care erau transmise de către Gorgos

Valentina, care însă s-au dovedit a fi la date lunare diferite, în unele luni nu erau efectuate careva sume de bani (și anume, ianuarie 2009, martie 2009, iulie - august - septembrie 2009), ceea ce impune apariția unor penalități de întârziere, care însă nu au fost acoperite prin mijloace bănești transmise de către Gorgos Valentina.

Instanța de apel a notat că, pentru a fi în prezența unei infracțiuni de escrocherie este necesară prezența elementelor de „înșelăciune” și „abuz de încredere”, care se exprimă prin faptul că făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua, or, dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciune activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

În speță, instanța de apel nu a constatat în acțiunile inculpatei Calcatinge Maria că dânsa a dobândit ilicit prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești ale părții vătămate Gorgos Valentina, or, inculpata nu a exercitat careva acțiuni prin a determina partea vătămată să-i transfere aceste mijloace bănești, dânsa nu a însușit aceste sume de bani, prin neachitarea acestora la bancă și comunicarea părții vătămate că plățile sunt efectuate, fiind constatat faptul că, partea vătămată a rugat-o pe Calcatinge Maria să-i achite creditul la bancă, în legătură cu faptul că, dânsa va fi plecată în Federația Rusă, respectiv, Calcatinge Maria a efectuat plățile la bancă în cuantumul transmis de către partea vătămată și în dependență de data lunară la care erau transmiși banii.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, sumele de bani expediate de către partea vătămată Gorgos Valentina nu erau fixe și la date lunare concrete, ceea ce majora plata lunară a creditului în legătură cu aplicarea penalităților de întârziere, iar faptul că, inculpata Calcatinge Maria achita la bancă sumele de bani transmise de către Gorgos Valentina, care nu acopereau întreaga valoare a plății lunare, respectiv, fiind acumulate datorii la credit, nu implică faptul că, inculpata Calcatinge Maria a însușit careva mijloace bănești de la partea vătămată, prin neexecutarea unei „obligații nescrise” de a achita sumele de bani la bancă, or, partea vătămată în calitate de debitor al contractului, urma să țină cont de graficul de rambursare a creditului, inclusiv de data lunară și de cuantumul lunar a creditului care urma a fi plătit.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond la stabilirea vinovăției inculpatei Calcatinge Maria în comiterea infracțiunii de escrocherie nu a elucidat pe deplin aspectul referitor la suma care ar fi fost însușită de inculpată, or, instanța de fond a reținut că, inculpata a însușit suma de 22 819,49 lei, iar partea vătămată Gorgos Valentina a indicat că, suma prejudiciului constituie 16 305,41 lei.

Referitor la cele constatate de prima instanță, instanța de apel a notat că, potrivit actului de învinuire inculpatei Calcatinge Maria i s-a incriminat faptul că, în perioada de timp 18 august 2008 și până la 31 decembrie 2009 partea vătămată Gorgos Valentina i-a transferat din Federația Rusă lui Calcatinge Maria 43 569, 71 bani pentru achitarea creditului bănesc ca urmare a încheierii contractului de împrumut bănesc cu dobândă din 13 iunie 2008, însă prin înșelăciune și abuz de încredere a achitat din această sumă bănească primită de la partea vătămată, din numele acesteia la contul XXXXXX banii în sumă de 20 750 lei 22 bani, iar banii în sumă de 22 819,49 lei i-a însușit, însă, instanța de fond a constatat că, partea vătămată Gorgos Valentina i-a propus lui Calcatinge Maria ca ea să-i transmită ei din Federația Rusă, prin intermediul transferurilor bancare internaționale, bani pentru ca inculpata să-i achite pentru ea ratele de bani întru stingerea creditului față de XXXXXX și a împrumutului față de Bobeica Valentina.

Astfel, cu referire la împrumutul luat de către Gorgos Valentina de la XXXXXX, instanța de apel a reținut că, acest episod nu a fost incriminat inculpatei Calcatinge Maria, or, atât inculpata cât și partea vătămată au confirmat că, din luna iulie 2008 și până în luna decembrie 2009, i-a trimis lui Calcatinge Maria pentru ca ultima să achite creditul la XXXXXX și împrumutul lui XXXXXX, în acest sens fiind reținută și copia recipisei din 26 iunie 2008 din care rezultă că Gorgos Valentina a împrumutat de la XXXXXX suma de 3000 Euro pe un termen de 3 luni.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, relațiile civile apărute între Gorgos Valentina și XXXXXX ca urmare a împrumutului a sumei de 3000 Euro și relațiile dintre partea vătămată și inculpata Calcatinge Maria, care a fost persoana ce achita pentru ea ratele de bani întru stingerea împrumutului față de Bobeica Valentina nu se încadrează în sfera legii penale, or, inculpata Calcatinge Maria la inițiativa părții vătămate a acceptat de a-i achita creditele, în dependență de sumele care erau transmise și de data lunară la care erau transmise.

Cu referire la aprecierea instanței de fond precum că, Calcatinge Maria, cunoscând că Gorgos Valentina, având o situația materială grea, a ajutat-o să obțină un credit în mărime de 60 000 lei și un împrumut de la mătușa XXXXXX în sumă de 3 000 Euro și în acest mod încă de la început a urmărit însușirea sumei de 22 819,49 lei, instanța de apel o considerat-o nefondată, deoarece obținerea mijloacelor bănești s-a realizat întocmai așteptărilor părții vătămate, respectiv, actele juridice - contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. XXXXXX și recipisa din 26.06.2008 nu au fost declarate nule în conformitate cu art. 216-219 Cod Civil, partea vătămată Gorgos Valentina, exprimându-și liberul consimțământ la încheierea acestora, dânsa *fiind beneficiarul sumelor acordate prin împrumut.*

La fel, instanța de apel a reținut că, inculpata Calcatinge Maria nu a fost parte la contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. XXXXXX din 13 iunie 2008, care a fost încheiat între împrumutătorul XXXXXX și împrumutatul Valentina Gorgos, respectiv, efectele acestui contract nu se răsfrâng asupra

inculpatei Calcatinge Maria, or, obligația efectivă de executare a obligațiilor ce se răsfrâng din contractul de împrumut au fost puse în sarcina părții vătămate Gorgos Valentina.

După cum a indicat martorul Plăcintă Vasile în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, din dosarul de creditare a lui Gorgos Valentina nu este un certificat prin care Calcatinge Maria se obligă să achite creditul, totodată, indicând că, este posibilă achitarea creditului de către o altă persoană decât beneficiarul creditului, însă această sarcină care i-a fost încredințată inculpatei de către partea vătămată Gorgos Valentina nu poate fi apreciată ca constituind acțiunea prejudiciabilă a infracțiunii de escrocherie realizată prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere, or, inculpata Calcatinge Maria a manifestat buna-credință referitor la îndeplinirea unor obligații verbale față de Gorgos Valentina, prin faptul că, dânsa a achitat ratele de credit la bancă, fapt confirmat prin informația eliberată de XXXXXX ce se referă la evoluția contului de împrumut și prin care se atestă că, a fost achitată suma de 42 632,89 lei, precum și achitarea sumelor de bani XXXXXX, fapt confirmat prin declarațiile acesteia, care a indicat că, Calcatinge Maria i-a achitat banii prin rate, din procente i-au fost întoarse doar o parte.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că, sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului și notificând delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil a indicat că, împărtășește poziția apărării referitor la faptul că, în această speță, pot fi constatate existența raporturilor civile, atâta timp cât acuzarea nu a demonstrat faptul că făptuitorul Calcatinge Maria, încă la momentul intrării în stăpânire a banilor trimiși de partea vătămată Gorgos Valentina urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Intenția în acțiunile inculpatei nu sunt demonstrate, or, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că situația financiară a Mariei Calcatinge, care și-a asumat angajamentul de a achita creditul bănesc este una prielnică, caracterul angajamentului asumat era unul realizabil, ultima dispunea de activitate aducătoare de beneficii.

În ceea ce privește poziția avocatului Briceag Ion privind adoptarea unei hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat în legătură cu existența unor hotărâri neanulate de neîncepere a urmăririi penale, instanța de apel a considerat nefondată și în acest sens a indicat că, prin ordonanța din 15.02.2011 s-a refuzat în pornirea urmăririi penale privind însușirea mijloacelor bănești de la Gorgos Valentina de către Calcatinge Maria, din motivul că în cazul dat, fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d. 33, vol. I), iar prin încheierea Judecătorei Criuleni din 27 octombrie 2011 s-a admis plângerea înaintată de Gantea Vasile în interesele lui Gorgos Valentina, s-a anulat rezoluția Procurorului-interimar Alexandru Machedon din 15 februarie 2011, obligând procuratura să înlăture neajunsurile și să adopte o rezoluție temeinică și legală (f. d. 48, vol. I)

Prin ordonanța de încetare a urmăririi penale din 07 iulie 2012 s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXXX, din motiv că fapta nu întrunește elementele componenței de infracțiune; (f.d. 160-166, vol. I), iar prin ordonanța din 18 martie 2013 s-a anulat ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXXX emisă la 07 iulie 2012 de către procurorul în Procuratura r-lui Criuleni, Gheorghe Graur, cu reluarea urmăririi penale (f. d. 183-185, vol. I)

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, faptele inculpatei Calcatinge Maria nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care, apreciate conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală să denote dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere, iar acțiunea civilă a părții vătămate Gorgos Valentina privind încasarea de la inculpata Calcatinge Maria Gheorghe a prejudiciului material și moral, în temeiul art. 225 alin. (4) Cod procedură penală, a fost lăsată fără soluționare.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de procuror, de partea vătămată Gorgos Maria și avocatul acesteia, Chiriac Igor.

11.1. Procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expus neclar*, solicită casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea solicitării sale acuzarea consideră, că decizia instanței de apel prin care Calcatinge Maria a fost achitată de sub acuzarea imputată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece instanța de apel, verificând cauza sub aspectul legalității hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatei Calcatinge Maria, să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei, respectiv să dezvăluie concluzia de achitare a inculpatei, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acesteia, fapt ce pe caz n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În opinia recurentului cumulul de probe administrate în cauza dată, confirmă pe deplin vinovăția inculpatei Calcatinge Maria, însă instanța de apel nu a reținut în acțiunile acesteia dobândirea ilicită prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești ale părții vătămate Gorgos Valentina, or, inculpata nu a exercitat careva acțiuni prin a determina partea vătămată să-i transfere aceste mijloace bănești, adică aceasta a acționat cu bună-credință când achita plățile pentru rambursarea creditului bănesc.

Contrar celor invocate, acuzarea remarcă că din considerentele teoretice se desprinde că, buna-credință este o categorie etico-morală, de aceea și actele de conduită, care aduc atingere bunei-credințe, cum sunt **înșelăciunea și abuzul de**

încredere, se pot transforma din acte imorale în acte ce au relevanță juridico-penală, astfel încât aceste elemente se regăsesc în conjunctura infracțiunii de escrocherie, care constă din dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere.

Astfel, la cazul din speță, se constată că partea vătămată Gorgos Valentina pentru a economisi bani și timp, deoarece se afla în străinătate la muncă, s-a lăsat convinsă de inculpata Calcatinge Maria, precum anume aceasta din urmă va achita creditul, în așa mod fiind înfățișată una din acțiunile adiacente escrocheriei, cum este **înșelăciunea**. Anume aceste promisiuni ce țin de executarea unor servicii și care la rândul său au fost determinate de necesitățile de moment ale victimei, au condiționat transmiterea anilor către făptașă, partea vătămată, considerând eronat că aceasta v-a soluționa rapid și calitativ problema.

Recurentul indică că, colegiul penal **a omis** faptul că, Calcatinge Maria a efectuat plăți pentru a stinge împrumutul acordat părții vătămate Gorgos Valentina de XXXXXX, însă aceste plăți nu au fost efectuate **în volum deplin** în raport cu sumele care au fost transferate de partea vătămată Gorgos Valentina către inculpată, ori cum se explică faptul că prin intermediul transferurilor bănești internaționale, inculpata a primit suma de bani în cuantum de 43 569 lei 71 bani, dintre care 20 750 lei 22 bani i-a achitat într-o stingere a creditului și datoriei față de XXXXXX, iar suma în cuantum de 22 819, 49 bani, nu a fost introdusă în casieria instituției financiare.

Instanța justifică acțiunile inculpatei, invocând în acest sens că sumele de bani expediate de către partea vătămată Gorgos Valentina nu erau fixe și la date lunare concrete, ceea ce majora plata lunară a creditului în legătură cu aplicarea penalităților de întârziere, iar faptul că, inculpata Calcatinge Maria achita la bancă sumele de bani transmise de către Gorgos Valentina, însă acestea nu acopereau întreaga valoare a plății lunare, respectiv, fiind acumulate datorii la credit, nu implică că, inculpata Calcatinge Maria a însușit careva mijloace bănești de la partea vătămată, prin neexecutarea unei „obligații nescrise” de a achita sumele de bani la bancă, or, partea vătămată în calitate de debitor al contractului, urma să țină cont de graficul de rambursare a creditului, inclusiv de data lunară și de cuantumul lunar a creditului care urma a fi plătit.

Această abordare de fapt, reținută de către instanța de apel este una vădit eronată, atâta timp cât prin contrapunerea datelor prezentate de către BC XXXXXX nr. 09/02-13/1785 din XXXXXXX, prin intermediul căruia se efectuau transferurile bănești internaționale către Calcatinge Maria, cu informația eliberată de XXXXXX, unde se efectuau plățile pentru rambursarea creditului bancar, se constată că, în adresa inculpatei în perioada 31.07.2008-31.12.2009 au fost înregistrate transferuri de mijloace bănești, care indică că Gorgos Valentina, deși se încadra în graficul stabilit de instituția financiară, banii nu ajungeau după destinație și nici la timp: **1.** 13.09.2008 - 3000 lei, pe când Calcatinge Maria achită plățile de credit abia către 26.09.2008 (13 zile calendaristice cu întârziere);

2. 11.10.2008 - 3000 lei, pe când Calcatinge Maria a efectuat plățile de credit abia către 23.10.2008; etc.

Mai mult, conform datelor prezentate de către BC XXXXXX, ultimul transfer bănesc a fost efectuat de către partea vătămată Gorgos Valentina către Calcatinge Maria la data de 31.12.2009 în sumă de 3.300 lei, pe când reprezentanții XXXXXX, în persoana lui Plăcintă Vasile, a relatat instanței de apel că partea vătămată a început a acumula restanțe începând cu perioada 30.12.2009-02.09.2010, circumstanță care nu a fost elucidată de către instanța de apel.

Acuzatorul de stat nu este de acord cu concluzia instanței de apel, care a pus pe seama părții vătămate, acumularea restanțelor la rambursarea creditului, însă tacit a evitat să se expună la circumstanța la care s-a referit și partea acuzării, precum transferurile bănești se efectuau nu în mărime de 2 949, 33 lei, după cum a fost stabilite ratele fixe de rambursare a creditului, ci cu un oarecare surplus, acesta variind și la sume destul de semnificative.

La fel, a trecut cu vederea și faptul că nemijlocit Calcatinge Maria o suna pe partea vătămată Gorgos Valentina în Federația Rusă, cu o zi înainte de termenul în care urma să achite rata la XXXXXX și îi aducea aminte că ea trebuie să achite creditul și aceasta la rândul său îi trimitea inculpatei suma de bani necesară, fapt ce denotă că angajamentul asumat de către inculpată a avut un caracter formal și făptașa în așa mod a obținut posibilitatea reală de a se folosi și dispune de bunurile părții vătămate la propria sa dorință, iar circumstanțele intenționat ascunse de către inculpată demonstrează că conduita acesteia nu a fost una de bună-credință. Mai mult ca atât, deși Calcatinge Maria și-a asumat angajamentul de a achita plățile de credit, nu a informat-o pe Gorgos Valentina, că mijloacele bănești transferate sunt insuficiente, ori s-au acumulat careva datorii privind nerespectarea graficului de achitare a plăților, inculpata nu a putut să-și urmeze o poziție convingătoare, care să justifice trecerea sub tăcere a realității ascunse.

Referitor la argumentul instanței, care a invocat că la stabilirea vinovăției inculpatei Calcatinge Maria în comiterea infracțiunii de escrocherie nu a fost elucidat pe deplin aspectul privind suma care ar fi fost însușită de inculpată, or, instanța de fond a reținut că, inculpata a însușit suma de 22 319,49 lei, iar partea vătămată Gorgos Valentina a indicat că, suma prejudiciului constituie 16 305,41 lei.

În acest sens, acuzarea a orientat instanța de apel că, modificarea cuantumului prejudiciului nu condiționează reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, ci această circumstanță este în favoarea ei, iar colegiului penal îi rămânea doar să constate fapta ca fiind dovedită cu încadrarea juridică a acțiunilor potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, însă cu minimizarea prejudiciului material care urma să fie încasat în beneficiul părții vătămate, la soluționarea acțiunii civile.

Procurorul recurent, notificând prevederile art. 436 alin.(2) Cod de procedură penală și decizia instanței de recurs din 05 aprilie 2016, enunță, că instanța de apel la pronunțarea deciziei sale, deși a reținut indicațiile specificate

în decizia CSJ, nu s-a condus în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale, astfel încât distorsionat a tratat indicațiile instanței de recurs, fără a expune clar în ce constă caracterul ilegal al activității primei instanțe, prin ce se exprimă aceste încălcări, precum și analiza erorilor de fapt și de drept care au dus la adoptarea acestei soluții.

11.2. Partea vătămată Gorgos Maria și avocatul acesteia, Chiriac Igor, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului declarat menționează că, instanța de apel în hotărârea sa a expus concluzii contradictorii, eronate, și anume în ce privește suma mijloacelor bănești și nu este clar ce probe au fost luate în calcul de instanța de apel și cum anume a fost stabilit că Gorgos Valentina i-a transferat lui Calcatinge Maria suma de 40 529 lei, deoarece din materialele cauzei se constată că suma transferată este de 43 569,72 lei și 2330 Euro, iar suma însușită de către inculpata Calcatinge Maria este de 9721,7 lei și 1500 Euro, ceea ce pentru partea vătămată este un prejudiciu considerabil.

În opinia recurenților, vinovăția inculpatei este dovedită pe deplin prin probele administrate în speța dată, care nu au fost apreciate corect de către instanța de apel, menționând că partea vătămată era dusă în eroare de către inculpată, care își manifesta intenția să ajute partea vătămată, dar în realitate o parte din bani îi însușea în interes personal.

12. Avocatul Chiriac Igor în numele părții vătămate a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând admiterea acestuia, precum și Calcatinge Maria, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

13. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Recurenții invocă temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori*

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile prevăzute de norma menționată supra, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art. 436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe, constatând, că concluzia instanței de fond privind condamnarea inculpatei Calcatinge Maria de comiterea faptei prejudiciabile este incorectă, or, învinuirea înaintată lui Calcatinge Maria în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal „*escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*” nu și-a găsit confirmare, deoarece analizând cumulul de probe, cercetate în coroborare cu alte probe administrate în cauza dată, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității lor, instanța de apel corect a concluzionat asupra nevinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurenți, precum și argumentele acestora au constituit obiect de examinare la rejudecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat în pct.10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările,

care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Cu referire la alegațiile părții vătămate și avocatul acesteia, precum că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul lărgit menționează, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Contrar acestor prevederi legale, argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea enunțată în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, dar care nu argumentează prezența în speța dată a erorii grave de fapt în calitate de temei de casare.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de procuror și de partea vătămată Gorgos Maria și avocatul acesteia Chiriac Igor urmează a fi respinse, ca inadmisibile.

14. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de partea vătămată Gorgos Maria și avocatul acesteia Chiriac Igor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Calcatinge Maria Gheorghe**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **30 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru